

Η εισαγωγή της πληροφορικής στην εκπαίδευση

Τι εννοούμε όταν μιλάμε για την εισαγωγή της πληροφορικής στην εκπαίδευση; Όταν το 1993 αποφασίστηκε αυτή η εισαγωγή εφευρέθηκε μια νέα ειδικότητα εκπαιδευτικών, η ειδικότητα του «καθηγητή πληροφορικής» και ενθουσιάστηκαν οι συνδικαλιστές της ΟΛΜΕ, αφού έτσι δεν θα «αναγκάζονταν» οι υπόλοιποι εκπαιδευτικοί να έχουν σχέση με την πληροφορική.

Αλλά τι διδάσκει ένας καθηγητής πληροφορικής; Το μόνο που λογικά θα μπορούσε να είναι κατάλληλος να διδάξει είναι ο προγραμματισμός, δηλαδή η κατασκευή ενός προγράμματος με μια γλώσσα προγραμματισμού. Αλλά αυτό το γνωστικό αντικείμενο αφορά μόνο μαθητές λυκείου που ενδιαφέρονται να συνεχίσουν πανεπιστημιακές σπουδές πληροφορικής και μαθητές που θέλουν να εργαστούν στην τεχνική υποστήριξη συστημάτων πληροφορικής.

Αλλά αυτό που χρειάζεται να μάθουν **ΟΛΟΙ** οι μαθητές γυμνασίου και λυκείου είναι να χρησιμοποιούν τον υπολογιστή ως **εργαλείο** για οποιαδήποτε εργασία. Ποιοι είναι οι κατάλληλοι εκπαιδευτικοί;

Σκεφτείτε κάτι απλό: Ποιος διδάσκει τη γραφή με το μολύβι; Ένας που ξέρει να κατασκευάζει μολύβια; Ένας που ξέρει τη χημική ουσία του γραφίτη; Όχι. Θέλουμε να τη διδάσκει ένας δάσκαλος.

Γιατί το **Word**, το νέο εργαλείο γραφής, δεν μπορεί να το διδάσκει ένας φιλόλογος; Τι ξέρει ένας επιστήμονας της πληροφορικής για τις έννοιες που περιλαμβάνονται στη μορφή ενός κειμένου και αναδεικνύουν οπτικά το περιεχόμενό του; Τι ξέρει ένας επιστήμονας της πληροφορικής από παιδαγωγική, ψυχολογία και διδακτική; Πού τα διδάχτηκε όλα αυτά;

Γιατί το **Excel** να το διδάσκει ένας επιστήμονας πληροφορικής και όχι ένας Μαθηματικός; Μα ακριβώς το Excel είναι αυτό που συνδέει τα Μαθηματικά με την πραγματικότητα και δείχνει τη σημασία των Μαθηματικών στη ζωή μας – κάτι που, δυστυχώς, η εκπαίδευσή μας μέχρι σήμερα δεν το κάνει και τα Μαθηματικά είναι στο περιθώριο και «αφορούν λίγους»...

Γιατί ένα **πρόγραμμα αρχείου** δεν μπορεί να το διδάσκει ένας ιστορικός, δημιουργώντας εξαιρετικά και πρωτότυπα ιστορικά αρχεία (φυσικά με τη βοήθεια ενός ειδικού στην Πληροφορική) για την κατανόηση της εξέλιξης της Ιστορίας;

Γιατί ένας καθηγητής σχεδίου δεν είναι καταλληλότερος για να διδάξει ένα **σχεδιαστικό πρόγραμμα**; Ποιος σχεδιάζει σήμερα με το χέρι και όχι σε υπολογιστή; Εκτός, βέβαια, αν είναι ζωγράφος...

Ποιος καθηγητής, οποιασδήποτε ειδικότητας, επιτρέπεται να μην μπορεί να καθοδηγήσει τους μαθητές να αναζητούν σοβαρές πληροφορίες στο διαδίκτυο,

αποφεύγοντας την παραπληροφόρηση και εντοπίζοντας αξιόπιστες πηγές; Σύγχρονη εκπαίδευση δεν είναι αυτή που δίνει «έτοιμες γνώσεις» για αποστήθιση, αλλά αυτή που δίνει κίνητρα στους μαθητές για να ανακαλύψουν μόνοι τους αυτά που τους ενδιαφέρουν (ανάλογα με τις κλίσεις τους) και να γνωρίσουν τον κόσμο.

Αυτά δεν σημαίνουν, βέβαια, πως ο σημερινός «καθηγητής πληροφορικής» (ίσως, βέβαια, με άλλο τίτλο) δεν είναι **απολύτως αναγκαίος**. Πρέπει **οπωσδήποτε** να υπάρχει και να είναι **ο σημαντικός βοηθός του σχολείου και των εκπαιδευτικών**.

Επίσης στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο θα ήταν ωραίο να χρησιμοποιηθεί με τα παιδιά το πρόγραμμα Scratch από εκπαιδευτικούς που έχουν εξοικειωθεί στη χρήση του. Με μια βασική προϋπόθεση: στόχος δεν είναι η εκμάθηση του προγραμματισμού, αλλά η χρήση του για την εκμάθηση των βασικών γενικών γνώσεων μέσα από ενδιαφέρουσες δραστηριότητες..

Ο σημερινός «καθηγητής πληροφορικής» θα μπορούσε, βέβαια, σε ορισμένα Λύκεια (ανάλογα με την κατεύθυνσή τους) να διδάξει και κάποια βασικά στοιχεία διαφόρων γλωσσών προγραμματισμού.

Τάσος Ανθουλιάς

Ιστοσελίδα: <https://www.helidoni.info/>